

Nowy testament – tajemnica powstania

12 sierpnia 2017

Jak powstał Nowy testament? Kim byli autorzy? W jakim środowisku powstawał?

Wiemy, że Kościół Pierwszych Chrześcijan był Kościołem apostołskim, w którym apostołowie nieśli wiarę i naukę Jezusa innym ludziom. Ale pojęcie Apostoł jest pojęciem bardzo szerokim. Apostołami byli uczniowie Jezusa, ale również wielu innych nawróconych na chrześcijaństwo mężczyzn i kobiet, którzy nigdy Jezusa nie słyszeli a tylko znali go z opowieści innych. Dlatego dla zrozumienia Nowego Testamentu niezbędne jest zdefiniowanie pojęcia ucznia, a także kto czym był uczniem, czyli z czyich ust poszczególni apostołowie czerpali swą wiedzę o nauce Jezusa.

Po śmierci Judasza pozostało 11 uczniów wybranych przez Jezusa oraz kilka innych osób, które nie będąc oficjalnie uczniami podążało za Jezusem i słuchało jego nauk. Takimi osobami były Maria, matka Jezusa czy Maria Magdalena. Po wniebowstąpieniu Jezusa uczniowie tworzą społeczność określaną jako Kościół Jerozolimski a ponieważ działał on tylko w środowisku żydowskim również judeochrześcijaństwem. W Kościele tym poza uczniami działa i odgrywa ważną rolę między innymi Jakub Sprawiedliwy, brat Jezusa. Nie ma w nim Marii Magdaleny, co można tłumaczyć wspomnianym przez ewangelie pozakanoniczne konfliktem między Piotrem a Marią Magdaleną, o miejsce przy Jezusie. Do Kościoła tego dołącza Paweł, który poniesie naukę Jezusa wśród pogan rozumianych jako nie Żydów. Św. Paweł był w tym okresie jednym z kilku próbujących na swój sposób przekazywać naukę Jezusa. Innym był np. Szymon Mag, którego naukę, zgodnie z Dziejami Apostołskimi uczniowie odrzucili. To jeden z nurtów chrześcijaństwa zwany gnostycyzmem. Nauka Pawła, zgodnie z Nowym Testamentem, uzyskuje aprobatę Kościoła

Jerozolimskiego. Niesienie nauki Jezusa przez Pawła wśród pogan akceptuje w ok. roku 49 Synod Jerozolimski, czyli spotkanie osób decydujących o kształcie chrześcijaństwa w pierwszych latach po wniebowstąpieniu Jezusa.

KIM BYŁ ŚW. PAWEŁ?

Bezspornie dzieło Pawła jest wielkie, na podstawie Nowego Testamentu można by się pokusić o twierdzenie, iż to Paweł zbudował Kościół, choć historycznie wiemy, że to nieprawda. Bo w pierwotnym Kościele głównym nurtem było judeochrześcijaństwo. W tym początkowym okresie wyróżniamy aż 72 apostołów, ale o ich pracy i osiągnięciach, sporach doktrynalnych Nowy Testament nie mówi, lub mówi w sposób bardzo zdawkowy. A przecież wiemy, że Paweł nie we wszystkich środowiskach Kościoła pierwotnego był akceptowany.

Paweł był wykształconym Żydem, urodzonym poza Judeą, znającym realia świata Cesarstwa Rzymskiego, który początkowo zwalczał chrześcijan. Jednak w drodze do Damaszku uległ on nawróceniu, Dzieje Apostolskie mówią, że na swej drodze spotkał Jezusa. Jednak nie Jezus był jego nauczycielem. Naukę Jezusa Paweł poznaje w Damaszku, w tamtejszych środowiskach chrześcijańskich, gdzie też został ochrzczony przez Ananiasza. Zanim spotkał się z Piotrem i innymi uczniami już rozpoczął swoją misję apostolską.

Kim był Ananiasz? Według zapisu chrześcijańskiego był jednym z 72 pierwszych apostołów Jezusa i choć tradycja chrześcijańska określa ich uczniami, nauk z ust Jezusa słuchać nie mogli, stąd raczej należy przypuszczać, że byli to uczniowie Kościoła Jerozolimskiego, uczniów Jezusa. Czy Paweł był natchniony Duchem Świętym jak pozostali uczniowie w wieczerniku? Dzieje Apostolskie mówią tylko, że Ananiasz na polecenie Jezusa przekazał mu Ducha Świętego. Można to porównać do sakramentu Bierzmowania, gdzie biskup kładąc ręce na głowę przyjmującego ten sakrament, gdzie również następuje przekazanie Ducha Świętego. „Wtedy Ananiasz poszedł. Wszedł do domu, położył na

nim ręce i powiedział: «Szawle, bracie, Pan Jezus, który ukazał ci się na drodze, którą szedłeś, przysłał mnie, abys przejrzał i został napełniony Duchem Świętym»" [Dz 9,17]. To, że w ten sam sposób apostołowie przekazywali Ducha Świętego innym nawróconym mówią słowa „Wtedy więc wkładali [Apostołowie] na nich ręce, a oni otrzymywali Ducha Świętego" [Dz 8,17].

Czy możemy przypuszczać, że w początkach chrześcijaństwa Jezus wielokrotnie wracał na ziemię, a to by powołać Pawła, a to, by powiedzieć Ananiaszowi, że ma iść do Pawła? W Kościele pierwotnych chrześcijan znane było pojęcie prorokowania i osoby uważane za proroków, w snach, medytacjach, modlitwie zgodnie z ówczesnymi wierzeniami uzyskiwali kontakt z Jezusem. Przykładem takiego prorokowania jest Apokalipsa św. Jana. Kościół pierwotny uważał, że ludzie ci spotykali się z Jezusem od którego otrzymywali dodatkowe wskazówki w sprawach wiary, czy też Kościoła, albo przyszłości świata.

Protestanci absolutnie odrzucają takie dzisiejsze prorokowanie jak np. „Dzienniczki Faustyny Kowalskiej”, ale przecież nigdy nie zaprzeczają, iż to Jezus przyszedł i nakazał Ananiaszowi iść do Pawła.

LISTY APOSTOLSKIE

Patrząc na listy apostolskie stanowiące wskazówki dla gmin chrześcijańskich tworzonych w różnych miejscach Imperium Rzymskiego, zdecydowanie Nowy Testament preferuje myśl Pawła. Czy inne nie istniały, czy inne nie przekazywały nauki Jezusa? Z 21 listów aż 14 przypisywanych jest Pawłowi lub jego uczniom. Pozostałe siedem tradycja przypisuje czterem uczniom Jezusa. Dlaczego pozostali uczniowie nie brali udziału w powstawaniu Kościoła poganochrześcijańskiego św. Pawła? Czy ich nauki nie zostały spisane? Czy nie dlatego, że Nowy Testament jest nauką tylko Kościoła poganochrześcijańskiego? Gdzie świadectwo pozostałych uczniów Jezusa? Piotr jak wiemy, nie był wolny od wad, jakże często nie rozumiał Jezusa. Czy

tylko jego świadectwo jest pełnią prawdy?

EWANGELIE

Jak wiemy w początkach chrześcijaństwa powstało wiele ewangelii. Mówi się, że było ich ok. 30, choć tak naprawdę nie wiemy ile ich było. Kanon ustalono w 397 roku, już po tym, gdy chrześcijaństwo stało się dominującą religią w Cesarstwie Rzymskim, choć pierwsze próby jego ustanowienia miały miejsce już pod koniec II w. Z czterech ewangelistów tylko dwóch – Mateusz i Jan byli uczniami Jezusa (zgodnie z tradycją Kościoła). Mateusz rzeczywiście pisał swoją Ewangelię dla środowisk Żydowskich, więc przyjmijmy, dla kościoła judeochrześcijańskiego. Marek był towarzyszem św. Pawła, dopiero później tłumaczem św. Piotra. Od nich czerpał swą wiedzę, którą spisał w Ewangelii. Łukasz również był towarzyszem św. Pawła. Dwie z czterech ewangelii powstało w środowisku św. Pawła inspirowane nauką Pawła i świadectwem Piotra.

Tak więc jak widzimy Nowy Testament w znaczącym stopniu jest dziełem środowisk związanych z Pawłem. Czy to oznacza, że nieprawidłowo przedstawia naukę Jezusa? Z pewnością takiej tezy obronić się nie da. I na pewno gwarantem prawidłowości ewangelicznego opisu życia Jezusa może być Jan, który swoją ewangelię pisał jako ostatni, znał treść trzech wcześniejszych i często w swojej Ewangelii uzupełniał tym, co pamiętał z osobistych przeżyć. Jednak ewangelia ta powstała pod sam koniec jego życia, około 70 lat po wydarzeniach.

NOWY TESTAMENT JAKO SŁOWO OBJAWIONE

Religie pisma, go jakich zaliczamy Judaizm, Chrześcijaństwo czy Islam określają swoje Pisma Święta jako słowo objawione. Najostrzej to widzi Islam. Chrześcijanie rozumieją, że są to słowa spisane przez człowieka pod natchnieniem Boga. Kto jednak mówi, że Nowy Testament jest słowem objawionym, Jezus, Ewangeliści czyli autorzy ewangelii? Nie mówi o tym Paweł w

liście do Tymoteusza 3:14-17, „Od lat bowiem niemowlęcych znasz Pisma święte, które mogą cię nauczyć mądrości wiodącej ku zbawieniu przez wiarę w Chrystusie Jezusie. Wszelkie Pismo od Boga natchnione i pożyteczne do nauczania, do przekonywania, do poprawiania, do kształcenia w sprawiedliwości – aby człowiek Boży był doskonały, przysposobiony do każdego dobrego czynu”. Tylko czym dla Pawła jest to Pismo Święte? Popatrzmy na daty, św. Paweł umiera w roku 64-67. Początek określania kanonu to dopiero 100 lat po śmierci Pawła. List do Tymoteusza datowany jest na lata 63-67 n.e. Z ewangelii znanych nam z kanonu za najwcześniejszą uznawana jest ew. Marka (środoewangelia Pawła) datowana między na lata 64-70 Ewangelia Mateusza i pozostałe dziś datowane są po roku 70, czyli po Liście do Tymoteusza. Tak więc mówimy o świadectwie sporządzonym przez ucznia Pawła. Paweł jednak określa pisma w liczbie mnogiej. Czym więc dla Pawła było Pismo Święte? Czy Paweł mówiąc o Piśmie Świętym miał na myśli jakieś inne dokumenty? Na to dziś trudno nam odpowiedzieć.

JAK POWSTAŁ NOWY TESTAMENT? KIM BYLI AUTORZY? W JAKIM ŚRODOWISKU POWSTAŁ?

Nowy testament to bezsprzecznie świadectwo kościoła poganochrześcijańskiego, którego misje tworzenia przekazano św. Pawłowi. Pisma wybrane jako kanon pochodzą głównie z tego środowiska, trudno w nim się doszukać świadectw innych środowisk, w tym najważniejszego, środowiska judeochrześcijańskiego, które utraciło swoje przewodnie znaczenie po powstaniach żydowskich, roku 70 i 132.

Autorstwo: Zawisza Niebieski

Źródło: Neon24.pl